

større viden, og som ville føre til færre myter om, hvad priserne er på forskellige boligtyper på boligmarkedet, og dermed til en større indsigt for både lejere, købere og sælgere i, hvordan forholdene i virkeligheden er på det danske boligmarked.

Jeg har altså ikke så mange ordførere, jeg kan takke, men jeg synes alligevel, at der med udgangspunkt i forslaget blev en ganske interessant diskussion.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

35) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 152:

Forslag til folketingsbeslutning om gældsrådgivning for private.

Af Kim Sejr (RV), Villy Søvnald (SF) og Line Barfod (EL).

(Fremsat 11/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten har fremsat et forslag til folketingsbeslutning om gældsrådgivning for private. Forslagsstillerne anfører, at overdreven gældsætning kan nedsætte livskvaliteten og have store sociale følger. Endvidere anføres det, at gældsætning er et økonomisk problem for både det offentlige og for kreditorerne.

Jeg vil gerne starte med at sige, at grundlæggende er det regeringens opfattelse, at det altså er den enkeltes ansvar at have overblik over sin

egen økonomi. Det er regeringens opfattelse, at forbrugeren er i stand til at vurdere, om han eller hun ønsker at stifte gæld. Hvis man er i tvivl, må man selv indhente rådgivning fra en privat rådgiver.

Men der er åbenbart ingen grænser for, hvad det offentlige skal beskæftige sig med efterhånden. Det er ikke en offentlig opgave at gennemgå husholdningsbudgetter. Til det formål findes der en række private initiativer, som er bedre; her skal det offentlige ikke gå ind og tilbyde konkurrerende ydelser.

Derimod kan det offentlige være med til at sikre, at forbrugeren får tilstrækkelige oplysninger til at træffe et bevidst valg. Dette sikres ved lovgivningens oplysningskrav og den offentlige information fra bl.a. Forbrugerinformationen.

Kl. 17.20

Der er allerede i dag en række regler i lovgivningen, som har til formål at forhindre, at forbrugerne havner i en situation med overdreven gæld. Endvidere findes der regler, som beskytter forbrugere, der er kommet i denne situation.

I kreditaftaleloven findes de væsentlige regler, der medvirker til at sikre, at forbrugerne ikke bliver overforgældede. Loven indeholder krav om, at forbrugeren i forbindelse med indgåelse af en kreditaftale eller kontoaftale skal have en række oplysninger, som skal sætte forbrugeren i stand til at vurdere omfanget af den økonomiske forpligtelse ved at påtage sig gæld. Som eksempler på oplysninger kan nævnes lånebeløbets størrelse, kreditomkostningerne med angivelse af et beløb, de årlige omkostninger i procent og det samlede beløb, der skal tilbagebetales.

Når man køber på kredit med ejendomsforbehold, altså når kreditgiver kan tage varerne tilbage, hvis forbrugeren ikke kan betale, så er der i dag et krav om en udbetaling på 20 pct. af købesummen. Da ejendomsforbehold ofte anvendes ved køb af dyre varer, modvirker denne regel impuls køb og andre køb, der kan medføre, at forbrugeren påtager sig en uforholdsmæssig stor gæld.

I prismærkningsloven findes der endvidere regler, som pålægger kreditgiver at give bestemte prisoplysninger i forbindelse med annoncering eller i selve forretningslokalet. Disse regler medvirker til, at forbrugeren på et tidligt tidspunkt får oplysninger om prisen på en kredit.

Hvis det er gået galt, og forbrugeren er kommet ud i en håbløs gældssituation, er der endvidere efter konkursloven mulighed for i særlige